

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapi délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután találhatók.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirde-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérlegdíja 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban: a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang László, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Gusztáv; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

47. szám.

Brassó, Csütörtök, április 22-én.

II. évfolyam 1886.

A kinevezett főkapitányok.

Tudvalevő dolog lesz t. olvasó közönségünk előtt, hogy a községek szőlő törvényjavaslatnak 68. és 69. szakaszai Stojakovits és Molnár Antal módosítványával a tárgyalások alkalmával az országház által elfogadtattak, hogy tehát a rendezett tanácsú városokban a főkapitány a főispán által fog kineveztetni. E két szakasz a különféle ellenzéki árnyalatok által is elfogadtatott, mert a kormány beleegyezését adta azon módosításhoz, hogy t. i. az ilyen kinevezett főkapitány a rendezett tanácsú városok pénzügyeit, javadalmait, vagyonát és gazdaságát érdeklő ügyeibe bele nem avatkozhatik.

Kétséget sem szenvedhet többé, hogy ezen törvényjavaslat törvénynyé fog válni és hogy itt Brassóban is kinevezett főkapitányunk lesz.

A nagyobb városok polgármesterei tehát hasztalan munkát végeztek Budapesten az 1886. évi február 24-én tartott összéztekezleten, és különösen a magokat szász városoknak nevezni szerető Nagyszeben, Brassó, Medgyes stb. nagyon fájlatják e kinevezést — ők tudják, miért — de mi is igen.

Ha már szomorú és rendkívül jellemző azon tendenciózus hátramaradás az azelőtti Királyföld két leggazdagabb városa, Nagyszeben és Brassó részéről, hogy utóbbiak dacára tetemes vagyonuknak és jövedelmeiknek (Brassó köztudomás szerint a mostani gazdálkodás mellett Vledény mögé fog jutni) és dacára nagy-számu lakosságaiknak Maros-Vásárhely, mint csekélyebb számu lakossággal és sokkal csekélyebb vagyonnal és jövedelmi forrással bíró, de mégis municipális joggal felruházott várostól elmaradtak, annál megbecsülhetatlanabb Brassónak, hogy még most sincs eszeágában az önálló municipális jog elnyerése.

És miért mindez? Hogy a hivatalnokok választása ne történjék a főispán, mint a kijelölő bizottság elnöke, hanem az alispán elnöke alatt, ki választását maga is ugyanezen pártnak köszönheti. Igaz ugyan, hogy a városi hivatalnokok választásai mindenütt befolyásolják. Ámde Nagyszebenben és különösen Brassón, ezen az ország határán fekvő két városban rendkívül nagy horderővel és fontossággal bír a főkapitányi állás betöltése.

Az országház minden árnyalata belátta,

hogy az állam saját érdekét fel nem áldozhatja egyes pártok és nemzetiségek érdekeinek, mint főleg és első sorban Brassón. Ily városokban tudni fogja minden kormány, legyen ez a szabadelvű pártból vagy az országgyűlés bármelyik pártjából összeálltva, hogy a főkapitányi állásra egy minden tekintetben megbízható, a magyar államnak, magyar állameszmének teljesen hódoló személyiséget kell kinevezni.

Hiszen még nem régen történt, hogy egy ugynevezett szász városnak a magyar állameszme ellen tüntető és a szorgalmas szász népet félrevezető agitátorok fellépéseit perhorreskáló polgárok kénytelenítve látták magukat egy magyarbarát-pártot alakítani, hogy ez által a transigensek agitációi irányában bizalmatlansággal tüntessenek. De mit tett az illető város főkapitánya? Sorba járta a magyarbarát pártokhoz tartozó polgárok házait és fenyegetésekkel, valamint másféle eszközökkel akarta azokat nemes intencióiktól elvonni. — Egy főkapitánynak ilyen eljárásához nem kell több kommentár.

Midőn ily tényeket mutat fel a gyakorlat, szívünkben üdvözljük a törvényjavaslat idevonatkozó intézkedéseit és örömmel nézünk azon nap elé, melyen a mi főkapitányunk, ki részrehajlatlanságát, erélyét, a város lakosságának személyi és vagyoni biztonságáért már eddig is felmutatott szakismeretes intézkedéseit és a pártokon felüli álláspontját mindnyájunk meglegedésére ad oculos demonstrálta.

Megengedjük, sőt nagyon is jól felfogjuk, hogy mily rendkívül nehéz álláspontot foglal el Brassó város főkapitánya a nemzetiségi agitátorok között. Őt tulnyomólag a szászok választották és tőle is, épugy mint képviselőjüktől és nemzetiségi lapjuk szerkesztőjétől, bizonyára azt várják, hogy az ő speciális érdekeiknek szolgáljon. Hiemesch Ferencz főkapitány ezt nem tette. Ő tudtunkkal nemzetiségi aspirációktól és agitációktól távol áll. Ő addig is, mint választott hivatalnok, saját jól felfogott érdekében nem tagadta meg saját nemzetiségi jellegét, de a magyar állameszme ellen bizonyára nem foglalt állást.

Lehet valaki — mint több ízben hangoztattuk — nyelvben és szokásban szász vagy német, de legyen e hazának hű embere és az

állameszmének hive. Nem kell a leendő főkapitánynak sarkantus csizmát, kócsagos kalapot, ezüstgombos atillát és hegyes fokost viselni, nem kell, hogy nevét magyarosítsa, nem kell, hogy magyar prédikációt menjen hallgatni, nem kényszeríti őt senki arra, hogy gyermekeit államhivatalba adja; de azt megköveteljük tőle, hogy a magyar állameszme ellen agitálókat megfékezze és kiszolgáltatassa.

Ma azonban nagyon is rezervált álláspontot kell egy a nemzetiségek által megválasztott főkapitánynak elfoglalni. Ha a miniszteri rendeleteket hiven foganatosítja, már ellenségeket szerez. Egyik nem tetszik a románoknak, másikért a szász haragszik. És 6 év múlva, midőn lejár a megválasztás ideje, fellépnek a szász néppárt boldogítói és megbuktatják a főkapitányt, csak azért, mert a miniszternek egy az idegen színekre vonatkozó rendeletét esetleg keresztülvitte.

Brassón már bevett szokás, hogy nemcsak a ki a magyar állameszmét nem tagadja meg, hanem az is, ki a képviselőtestületi ülésen bátran sikra száll azokkal, kik e város anyagi tönkremenetelét előidézik, renegát, rossz szász hazafinak neveztetik el és kigolyóztatik. Ha Brassón egy pénzintézet alapítója és 20 évig igazgatója nyíltan mer beszélni a képviselőtestületi ülésein és az intézetnél nem engedi, hogy a pénzek pártcélokra fordítottassanak, vagy hogy 2—3 matador különféle variációkban 50—80.000 frtokat szavazatnak meg önmaguknak, kigolyóztatik, elcsapatik és e mellett még renegátnak tekintetik. Egy ilyen ember bizonyára rossz szász érzelmű kezd lenni, ha a pénzt nem engedi a biztos vesztesnek.

Hogy ily körülmények között egy választott főkapitány állása nagyon kényes, azt mindenki be fogja látni. De azon főkapitány, ki hivatását felfogja és aki tudja, hogy egy főkapitány első kötelessége a hivatal: az nem fél az újabb választástól sem; de minthogy a községi törvényjavaslat 68. és 69. §§-ai elfogadtattak, ha nem is vagyunk jogosítva praesjudikálni, de reményünk már ma megvan, hogy jelenlegi választott főkapitányunk mint kinevezett főkapitány is a miénk fog maradni.

Hogy mit kívánunk mi tőle mint ilyentől, azt annak idején fogjuk elmondani.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Egy újdondász bucsulevele a szerkesztőhöz

Táj, apám! Megyek oda vissza, hova egy brassói román prókátor már első találkozásunk alkalmával küldeni akart, el Jeruzsálembe.

Isten áldja meg t. szerkesztő ur, én inkább couponok levágásával fogok foglalkozni, semhogy tovább az ön reportere legyek. Háládatlan egy munka ez! A nagy városban egyedül van tere és nincs bántódása a hű és igaz újdondásznak, de kis városban és különösen Brassón azon veszélynek van a szegény reporter kitéve, hogy a szó szoros értelmében megszázozzák. De a mellett nincs karaktere, nincs neve egy ilyen szegény újdondásznak. A tekintetes, nemes nemzeti tanács szerint mi magyarok csak „Beamte, Taglöhner és Dienstgesinde” vagyunk. Hová és melyik kategóriába tartozom én? Hivatalnok nem vagyok, ezt szerkesztő ur legjobban tudja. Miért? — mert a hivatalnoknak fizetése van. Napszámos nem lehetek, mert b. lapja nem jelenik meg naponta, szolgáló szintén nem vagyok — mert a szolgálónak kedvese van, nekem nincs. Ha valaha hivatalnok lettem volna és talán elhagyva hivatalomat, kivándoroltam volna Amerikába, akkor rám illet volna csufaságból a szó hivatalnok. Ha mindezek mellett napilap újdondásza, Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

vagy szerkesztője volnék, nem tiltakoznám a napszámos jelző ellen. Ha mindezeket kívül egy uralkodni vágyó klikknek a szolgálatában is állnék, akkor a szolga cím ellen sem tiltakoznám. De a jelen körülmények között nem találom meg a kellő kvalifikációt, a reputációt, a distinctiót. — Szóval, meguntam már ezt a czudar világot.

Ha a színházról írok és megdicsérem egyik-másik szereplőt, akkor jaj nekem, mert collegám lerántja. Ha ócsárlók és kritikusok, akkor jaj nekem, mert a legközelebbi couplet-ben engem rántanak le. Ha a képviselő-testületi ülésről referálok és másnap egy beadványt intézek a tekintetes városi tanácshoz, ráismernek az írásra, rá az irályomra és veszve van a fél, kinek érdekében szól a beadvány. Ha egy béli tudósítást írok és elbeszélék egyet-mást, czélzok egy szép hölgyre, megharagszik rám a város minden szépe; miért — mert ki kellett volna írnom a neveket. De én ezt nem teszem, mert ha kiírom a neveket — miután mind egy sem irhatom ki — azok ütnek, kiknek nevét ki nem irtam. Ha elbeszélék egy farkashistóriát, végem van; még a farkas maga is visszatér a vadon erdőből és éppenséggel le akarja tépni alarczomat. Ha a városban párbaj hírek keringenek és talán a szedő maga, nevek említése nélkül szárazon regisztrálja a híreket, nehogy azzal vádoltassék a lap, hogy még helyi híreket sem ismer, mit gondol szer-

kesztő ur, kit és kik ütnek? Engem. Az egyik fél reám rohan, miért említett a dolog egyáltalán, a másik azt kívánja, hogy nevek, tények és események hiven regisztráltassanak. A vége az lesz, hogy engem hívnak ki párbajra, pedig szerkesztő ur tudja legjobban, hogy milyen jogai vannak a meteor en page-nak és hogy mily kedves a párbaj. Legalább engem is kinyomnak egyszer a lapba.

Szerencse, hogy az újdondásznak nem szabad politizálni, mert különben czilinderemet rég beütötték volna a diákok.

Szóval akár a vonal alatt írok, akár a vonal felett, én mindig bajba jövök. Pedig szerkesztő ur! egy fiam van és két leányom. A fiam ma-holnap nő-sülni, leányaim férjhez akarnak menni. De alig hiszem, hogy én itt Brassón valaha após lehetek, ha le nem mondok a reporteri tisztről.

Ujjal mutatnak reám, bárhol megyek. Ez az a kritikus, a henczegő, a tolakodó, a farizeus. Ily hangok ütnek meg földobjaimat a buzasoron, a sétatéren, a kávéházban, a Czenk tetején, de még a gőzfürdőben is. Még nem régt történt, hogy a midőn a gőzfürdő leghidegebb medencéjébe ugrom, és a hidegtől didergem, azt kiáltja egy viziszörny utánam: bár ki ne jönnél onnan soha — te színellenség! Tessék — tehát kinek nézett ez a habléány? Persze nem másnak, mint a ki előidézték azt, hogy a román deákok

Belföld.

Szebenmegye főispánjává — mint nekünk tegnap este Bpestről meghitt s beavatott forrásból sürgönyzik — Bauszner Guidó országgyűlési képviselő fog minden valószínűség szerint kinevezetni. Ez valóban szerencsés választás volna, mert Bauszner csakugyan az az ember, a ki ezen kiváló kitüntetést kiérdemelte s ezen fényes álláshoz kötött várakozásnak megfelelne. Részünkről ily választáson csak örülni tudnánk.

Tisza miniszterelnök nagypénteken tér vissza Gesztről Budapestre s már másnap ismét elutazik Zólyomgyébe, a hol a husvéti ünnepeket leányánál, br. Radvánszky főispán nejeánál fogja tölteni. A miniszterelnök onnan csak a jövő kedden tér ismét vissza a fővárosba.

Erdélyi képviselők értekezlete. Az erdélyi választó kerületek országgyűlési képviselőinek báró Kemény János elnöke alatt tartott 19-iki értekezlete tárgyalás alá vevén a kiküldött bizottságnak a romániai vámszerződés megkötésére vonatkozó s lapunk által már ismertett munkálatait, egész terjedelmében magáévá tette azt, azon megtoldással, hogy a kormány felhívassék benne, miként a szerződés részleteinek esetleges tárgyalása alkalmával hivassanak meg a kolozsvári és brassói kereskedelmi kamarák képviselői is, mint szakértők, hogy ne forduljon elő ezuttal is olyasmi, mint a jelenleg érvényben álló szerződés megkötésekor történt, hogy egy és ugyanazon vámtétel alá helyeztetek pl. a tulipános ládák s a finom fabutorok, a közönséges cserép és porcellánedények, a mi érzékeny megkárosítását vonta maga után az erdélyi határszéli megyék népies iparának. Az emlékirat nemcsak a kereskedelmi miniszternek, hanem a kormányelnöknek is át fog nyújtatni.

Külföld.

A keleti kérdés.

Athén, ápr. 20. A hadügyminiszter tegnap számos katonatisztrel Thesszáliába utazott szemlét tartandó az ott levő csapatok fölött. — A hivatalos lap a hadkeretek megszorításáról szóló törvényt közli. Intézkedések tétettek a tartalék gyors besorozása iránt.

Tegnap óta az a hír kering, hogy legközelebb ultimatum fog átnyújtatni és kényszerintézkedések tétetnek Görögország ellen.

A Havas-ügynökség jelentése szerint a kormány még mindig kész erőszak alkalmazásával is érvényesíteni Görögország jogait.

A hatalmasságok itteni képviselői még eddig nem kaptak utasítást az ultimatumot illetőleg.

Az athéni helyőrség nyolcz nap alatt Thesszáliába indul.

Azt hiszik, Trikupisz nem vállalja el a kormány átvételét, ha Delyannis az ultimatum kényszere alatt lemondani volna kénytelen.

A görög hadsereg tetteges állománya jelenleg 85.000 főre rug és rövid időn 115.000 főre szaporittatik.

Celyannis kormányelnök szilárdul el van tökéltve, hogy folytatni fogja a szeptember óta követett politikát.

Krétából érkezett táviratok szerint a hatalmasságok hadhíajói valószínűleg gyakorlatok céljából, elhagyták a Szuda-öböl.

Román lapszemle.

A „Gazeta” a kolozsvári Ellenzékkel polemizálván, 79-ik számában ezeket írja: „Furcsa eszméjük van a kolozsvári chauvenistáknak arról, a mit román kultur-szabadságnak neveznek. Szabadok vagytok — mondják ők nekünk — csak tegyétek azt, a mit tőletek kérünk: az országgyűlésen beszéljete magyarul; a hatóságokkal hasonlóképen, hogy megértsenek benneteket; a főispánnal és szolgabíróval szentségtörés lenne másképen beszélni, mint magyarul; az iskolákban magyarul kell tanulnotok, a tudományok másodrendű dolgok, az államnyelve az valami; az egyetemen, szó sincs, hogy másképen beszéljete, mint magyarul; akármit tennétek a köz- és társadalmi életben, ha magyarral van dolgotok, az ő nyelvén kell bókoltotok; sőt illik, hogy neveteket is magyarosítsátok meg, hogy hebizonyítsátok, mikép méltók vagytok azon hazafiakhoz, kik magyar káthéjokkal titeket boldogítani akarnak.” Cikkét így végezi: Adjon isten nektek olyan kulturszabadságot, mint a milyen nekünk van.”

Kár volt ezeket a sorokat fel nem küldeni Diaconovitszhoz, hogy irta volna bele abba az albumba, melyet Mocsáry képviselőnek adtak. Ezekből ő is meggyőződött volna, hogy miben áll tulajdonképen a román chauvinisták aspirációja. Miben áll? Abban, hogy a budapesti országgyűlésen beszélhessenek románul, mint 1864-ben Szebenben. Pompás jelenet volna, midőn több mint négy száz képviselő között 5—6, de mondjuk 20, elkezdve ékes román dikeziót mondani, a mit az országgyűlés többi tagjai abszolút nem értenének, s hát még az elnök, a jegyzők a gyosírók, a hallgatók ott a karzaton! A hon atyái kimenének a folyosókra, a buffetekbe, a szakosztályok terméibe beszélgetni, szivarozni, papramorgózni s a muzeum kertjébe hűsölni, — mikor románul folya a dikeziózás.

Azután következzenek az erdélyi szászajku képviselők — már ha nekik is kellene ez a román szabadság — elkezdenék egymást ékes anyanyelven szászul kapacitálni. Természetes, hogy ekkor még a román képviselők is kiszaladnának legalább egyik cofeteriába czujkázni, hiszen csak nem lehet a román szabadságot úgy megbékézni, hogy ők még szászul tudjanak. Azután következzenek a szerbek, azután a tótok, azután a ruthének, azután a németek, kik igen természetesen nem kötelezhetők, hogy anyanyelvükön kívül még a szomszéduraim nyelvét is tudják. Legutoljára következzenek a magyar ajku képviselők, kik elől aztán elszaladnának s meg sem állának a „Szikszay”-ig a nemzetiségi képviselők. Minő szabadság volna az, hogy ezek ott üljenek és hallgassanak egy olyan nyelvet, a mely nem az ő anyanyelvük!

Magyarországon magyarul tudni, minden művelt embernek! Hiszen nem vagyunk talán Romániában! Ott beszélni románul, de csak is így, a képviselőházban, a szenátusban; ez kérem, igen természetes, de Magyarországon magyarul beszélni az országgyűlésen: ez hallatlan zsarnokság! Hát még a főispánnal, a szolgabíróval magyarul beszélni s az iskolákban magyarul is tanulni!

No, már ilyen szabadságot ki látott a földkerekségén! Lám Romániában nem így van. Nem ám. Ott nem csak románul is kell tanulni az iskolákban, hanem románul minden tantárgyat, ha valaki iskolába

tette a lábát, még ha csángó is. Jó, jó; de az ott van. Ott bizony, Hanem azt már tudjuk, hogy az egészen más. Azok ott mind román állampolgárok s így másképen nem is lehet.

Hát nálunk miféle állam polgárai vagyunk? Hát a „Romanul” és utána a „Gazeta” szerint itt, mi Ungurieország polgárai vagyunk, tehát olyan országé, a melyet ők fundáltak, akarom írni: kereszteltek így. Nevezik még ezt az országot így is: „ez a haza”. — Holtig tanul a jó pap, tanulj te is, édes magyarom új geográfiát, arról az országról, melyben a tudomány csak másodrendű dolog, az állam nyelve, ez aztán minden. Lám Romániában az egyetemen, a tudós társaságban nem adnak a román nyelvre egy parát, oly mindenek felett áll a tudomány. Ott Európa minden nyelvén adnak elő a tanárok, csak ez az Ungurie, ez olyan, hogy itt az állam nyelve a földol Magyarul tanulni tudományt, már ki hallott mégilyent! Aztán még a nevedet is magyarosítani! No már ilyent csak Ungurieban hallasz, Rómániában nem; ott a Szabó névtől csak Sábeu-t, a Hamar-ból csak Homoriut a Gyulayból csak Ghelai-ut csinálnak; de hát románosítás-e ez? Ferescă Dumneđu!

Szóljunk valamit a Történetekről is. Miféle csodabogarak ezek?

Osztrák-magyar alattvalók: Unterthanen, ott Romániában kiknek szeretik a polgári köteleességeket teljesíteni, adófizetni, katonáskodni, de annál inkább szeretik a polgári jogokat s kik most főakadályai a vámszerződés kötésének. Valóságos hétfalusi románoknak is lehetne őket gondolni, mert ezek épen így tesznek, mikor a sorozás ideje eljő, hanem aztán a hol választani kell, a hol a községi javadalmakról van szó, ott aztán perrel sem hagyják magukat.

Czenkalji.

A román irredentizmus.

— Egy hosszabb cikksorozat. —

H. J-től.

Alvás nélkül ép úgy lehet álmodni, mint aludni álom nélkül.

A honszeretben, miből a nemzeti büszkeség ered, van valami nagyon természetes és ha Odysseusz-ként bebarangoltuk a világot, számos ember és nemzet erkölceit és szokásait tanultuk ismerni, Alkinoös udvaránál fényeltünk, Kalypszótól és Kirketől szerencsésen menekültünk és az isteni disznópásztorral barátságot kötöttünk: szívünk mégis csak meleg szeretettel csügg Ithakán, a kis sziklaszigeten, hol haza, tulajdon, rokonok, ifjúkori barátok s legalább vidáman töltött gyermekkori emlékek várnak minket. Hiszen más oly helyeket is meg tudunk szeretni, hol egy ideig éltünk s magunkat jól éreztük.

Szavoyardok és Auvergné-átok ezrenként odahagyják szegény hegyi vidékeiket, elindulnak a szélrózsa minden irányába mint aratók, üstfoltozók, kéményseprők, kőművesek, favágók stb. ... és ha egy kis összegecskét megtakarítottak, a hazaszeretet visszavezeti őket honuk kopár bércei közé, honnan éhség és gondok üzték el s a hol őket ezek újra várják. A szegény korzikaiak ép úgy csüggnek az ő vad szigetükön s maga I. Napoleon is gyakran megemlékezett szerény hazájáról és vissza akart vonulni szülőhelyére, Ajaccióba.

Az embernek két hazája van: egyik, melyben született, a másik, hol a sors leköti, a hol él és hal. Rendesen a jó anyát jobban szeretjük, mint a szigubbat.

De mint mindenütt, úgy itt is vannak kivételek.

nem viselhetik a román színeket. Pedig szerkesztő ur legjobban tudja, hogy én nem foglalkozom politikával, nem nemzetiségi agitációkkal. De hiába — a rossz hír reám száradt lemoshatatlanul. Nem használ nekem többé a gőzfürdő sem. De kérem szeretettel, tavaly Tusnádra menekültem — jól tudja szerkesztő ur — és ott gondoltam elfeledtetni brassói rossz híremet. Innen irtam egy fürdői levelet szerkesztő urnak — és mit gondol, Tusnádon volt nyugtom? Dehogy — párbajra akart hívni egy bácsi, kit levelemben megdicsértem és kitüntettem. Elmentem Zajzonba, irtam önnek ujdonságokat — de oh jajj! — kevésbe mult, hogy a koterbe nem tettem. Miért? — semmiért! — Immár kérдем a t. olvasót: ne pakkoljam össze sátorfámat? Fürödni nem mehetek — a sétányokon fenyegetnek. Ha Versaillesbe megyek egy pohár borra, a versailleisták sugva beszélnek. Ha a Schwarzburgba megyek és ott egy most Bécsben kitüntetett doktorral találkozom, az egész helyiség kiürül, szöknek előlem. Ha ez tovább így megy, akkor a saját gyermekeim is iszonyodni fognak tőlem. Ezek úgy is félnek már az apai szigortól. Valóban nyíltan merem kijelenteni, még csak egy asszony van — ki megtűr és ez a feleségem. De ez is haragszik, mert a multkoriban a kávészörpölgetést emlegettem e lapokban, már pedig az a férfi, ki az asszonyok dolgába mer avatkozni, az veszte van.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetem Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Pakolj Pistal — menjünk Amerikába juhokat őrizni. Ott szabad a világ.

Vigyázzon ön is magára t. szerkesztő ur, mert ön sem lesz soha polgármester Brassóban, sem szász egyetemi képviselő, de az előlegező intézetnél sem lesz igazgató, sőt a takarékpénztárnál számvizsgáló sem lesz. Jöjjön velem Texasba és akkor — ha visszatérünk — minden másképen lesz.

Táj, apám!

A füllentés netovábbja.

Tartarin de Tarascon, Daudet két regényének jeles hőse, arra a gondolatra lelkesített egy franczia kiadót, hogy „Le Journal des Gascons” című hirlapot indítson meg. A gascogniak tudvalevőleg kissé feszült viszonyban vannak az igazsággal s a valószínűséggel. A mutatószámokban a következő jeles dolgok fordulnak elő:

Két gascogni találkozik. »Képzeld csak barátom, — szól az egyik — milyen szórakozott az én szobaleányom. Tegnap postára küldöm egy levéllel; s mit tesz a liba? A levelet a járdára teszi, magát pedig a levélsekreányba dobja.«

„Ez még semmi! — válaszol a másik, — tegnap cipészemhez megyek, hogy új talpat szegezzen csizmámra. Épen ebédnél találok. A nagy sietésben

lenyelte a csizmatalpat s a föltálat baefsteak-et szegte a csizmára.»

»Kissé nehéz elhinni! — mondá mosolyogva az első, — de történnek is furcsa dolgok a világon. A mult évben szomszédom, egy jómódu földmivelő kimegy a mezőre, véletlenül elejt egy gyufát s mikor az idén újra megnézi földjét, hát egy egész fenyő nőtt ki belőle!«

„Nem szeretem a tulzást, — tiltakozik a másik — hanem szó, a mi szó, sok csodálatos dolog történik a mi századunkban. Nemrég egy barátom fogadott, hogy léggömbön fölszáll a holdhoz és szeget ver az oldalába. Meg is tette!«

»Tudom! replikáz hanyagul a másik, — én voltam az, kivel fogadott. S hogy tönkre tegyem a fogadást, egy másik léggömbön utána mentem s bemalteroztam a nyilást, melyet ő a holdon ütött.«

*

Egy gascogni s egy párisi összevesznek. De mielőtt párbajra kerül a dolog, a jó barátok közbevetik magukat s kibékitik az ellenfeleket. A torosconi erre így szól ellenfeléhez:

»Szerencse, hogy így végződött a dolog. Mert biztosíthatom, hogy az első összezapásnál olyan magasra dobtam volna a levegőbe, hogy a verebek rég megették volna, mire a földre visszakerül.

Ezek, — az emberiség tiszteletére legyen mondva, — csupán a nemzetek azon minoritására szorítkoznak, melyek a népek élő fáján ártalmas folyondárakként felburjánozva, intelligens proletáriátus elnevezés alatt ismeretesebb s magukban foglalják a „félreismeret”-ket, a problematikus ekszisztenciákat, hivatásukat tévesztett egyéneket s végül oly Katilina-féle laza erkölcsű egyének szövetségét, mely a törvényes rend, a társadalmi és az állami viszonyok bűnös fel-forgatásától várja minden üdvét.

E fajta emberek minden éghajlat alatt teremnek. Az orosz kényuralom alatt ép úgy, mint az alkotmányos, szabad Magyarországon. Ott a nihilizmus, emitt a nemzetiség czégére alatt. Csak a pozíció nagyon különböző. Mig Oroszországban a legkisebb életjelre bitófa és Szibéria a rövid felelet: Magyarországon a napisajtóban, nyilvános és magánjellegű gyülekezésekben bántatlanul terjesztik botor állam- és nemzetsérlő tanaikat. Ez és az üzelmekkel szemben eddig az államhatalom részéről tanusított pártatlan türelem, őket mind merészebbé teszik.

Ezen hazafiság nélküli honfiak egyre ámitják magokat, meg másokat is, oly érzelmeket és hangulatokat szinlelve, melyeket soha sem ismertek; arcukat festik, sirnak megindulás nélkül s nevetnek vídamság nélkül. A valót soha se mondják s meg nem tűrhetik, ha nekik megmondják. Ha arcukról valaki letépi az álarcot s mondja: „Mindez merő komédia”, bezzeg, tudnak dühösek lenni! természetesen a düh is csak mesterkelt s a deklamációt előről kezdik. Senki sem kérkedik gyakrabban becsületességével, mint a ki már lopott. A becsületes embernél ez magától értetődik. Helyesen jegyzé meg Lessing: bizonyos egyének leginkább oly erkölcsökről szeretnek beszélni, a minőkkel nem bírnak. Ily módon keletkezett a fokozatok nem ismerő oláh hazafisági rajongás. E rajongás ép oly valótlan és alap nélküli, mint az a Dáko-Románia-féle hóbort.

Egy nyolcz milliónyi lelket számláló nép hosszú századok óta a Bukovinát észak felől határoló Kárpátoktól egészen a jóni tengerig elszórtan él. A hosszú görbe vonal, melyen e nép kisebb-nagyobb csoportjaival találkozunk, öt különféle birodalomba és önálló országba nyulik, u. m. Ausztria-Magyarország, Románia, Szerbia, Orosz- és Törökországba.

Ezen elszórt s még mai napság is legalább kilencz tized részben a műveltség alacsony fokán álló, nagyrészt szegény oláh nép, egységes nemzetet soha se képezett s nem is fog képezhetni.

A mai Románia is új alkotás, mely a nagyhatalmak 1858. augusztus 19-ki párisi egyezménye folytán, Moldva és Oláhország egyesítése és Besszarabia egy részének hozzákapcsolása által, a nagyhatalmak garanciája mellett léphetett életbe.

Ez a századok óta nyomorgatott két kis országoskára nézve nem várt szerencsés fordulat volt. Nem történt ez az oláh menyecskék szép barna szeméért, sem az oláhság alacsony kulturviszonyainak kedvéért, vagy képzelt fényes multjuk iránti kegyetlenségből, — a diplomácia ily érzelmi politikát nem ismer; — megtörtént volna ez azon esetben is, ha az említett tartományokban esetleg nem az oláhok volnának túlszámban, hanem szerbek, vagy bolgárok képeznék a nép zömét. Románia megteremtése és függetlenné tétele oly szándékból történt, hogy ez által, az orosz befolyásnak és tehetetlen terjeszkedési vágyának a Balkán-félsziget ezen oldalán végtét emeltesék; remélve, hogy ezen új politikai alkotás, nem mint öncél, de mint eszköz, e várakozásoknak meg is fog felelni.

(Folytatása következik.)

Könyvpiazz.

Jókai Mór újabb regényeinek Révai testvérek kiadásában megjelenő füzetes vállalatából, még pedig „A kis királyok” című regényéből most kaptuk meg az 5—8. füzeteket. Maga a történeti háttér, melyből regényirodalmunk nagy királyának teremtő geniusa magának a regénynek vezéralakjait élénk vezeti, elég biztosíték arra, hogy itt ismét oly nagyszabású, hatalmas művet kapunk, mely Jókainak ezuttal nem tisztelőit, hanem valósággal imádoit fogja szaporítani.

A forradalom előtti időknek, annak a nagy kor-szaknak pártatlanul szép leírása regény, mely eredményében csak megelőzője azon eseményeknek, miknek ismétlése szemünk előtt folyik le. Küzdelme a konzervatív hajlamoknak, a Bécs felé kandikáló — de azért önzetlen — hazafiságnak az ősi szittya erény-nyel, melynek képviselőit csak úgy lehet megtörni, ha előbb elbolondulnak. Hogy aztán ezt mi okozza, a másnemű ősmagyar erény, a pazarlás, vagy pedig a beszámíthatatlanságig elfoguló dölyf, — magán a dolog nem sokat változtat. És a regénynek három kis király: Pontaligethy Adalbert, Tanussy Decebál és Belizár a kitűzött cél felé való törekvésben nemcsak király, de valóságos autokraták, kiknek minden eszköz jó és üdvös, csak rámondják az egyikre, hogy tet-

szik és kiáltsák a másik előtt: Eljen! Az egyiket az előbbi vakítja el, a másikat az utóbbi dönti romlásba, de azért valamennyi jó hazafi marad.

E vörös fonál huzódik át az egész regényen, melynek mellekalakjait is művészek személyesítik. De hiszen Jókai ügyel statisztáira, és ezért elevenednek fel még a holtak is. Mikor Avakum felfedezi Thonuzóba sírját és Tanussy Decebál ez által megnyeri a bizonyítékot, hogy bizony Magyarország trónjához tulajdonképen neki lenne a legtöbb jussa; midőn a Pontaligethy család legfiatalabb sarja éji látogatába megy a „vad macskához” és befordul a békanyás tócsába Tanussy Emmanuel ütése alatt, ki férfiszerepének egyik legszebb — és életpályájára ugyancsak kiható jelenetét játszsza itt el; midőn Sára asszony csupa szerelem-féltésből börtönbe juttatja férjét és önmagát, hogy két esztendővel együtt tölthessen, ezek mind oly részletek, melyeket kivonatban bajos ismertetni, — olvasni kell ezeket szóról szóra, betűről betűre.

Minden magyar ember asztalán ott lehet ezentúl legnagyobb írójának minden regénye. Füzetenkint 25 kr-jával lassankint oly könyvnek válik tulajdonosává, mely a szellemi élvezetben legalább is felér egy kis királlyal. (Az előfizetési pénzeket egész évre 6 frt, a kiadókhoz, Révai testvérekhez Budapesten, IV. Váci-utca 11.) lehet küldeni, de kaphatók a füzetek minden könyvkereskedésben is.

Helyi és vidéki hírek.

Lapunk mai számának vezércikkét egy kitűnő munkatársunktól vesszük, melyet készséggel közlünk újabban is figyelemmel az azonban a t. városkapitány urai az idegen színekre.

Fehér husvét. Alighanem fehér husvétünk lesz az idén. Tegnapi egész nap szakadtanul esett a hó, akár csak január közepén. Ha ez így tart, szép időkre számíthatunk. A fák már virágzásban vannak s most hó jó reájuk. — Ments meg uram a gonosztól!

Magyar színészet. Polgár Gyula közönségünk által már előnyösen ismert társulati művezető és komikus, színigazgatói engedélyt nyervén, 42 tagból álló dráma-, népszín- és vigjáték- és operette színtársulatot szervezett, melyvel közelebből működését városunkban óhajta megkezdeni. A társulat személyzete igen jeles erőkből áll s mint az előleges jelentésből kitűnik, a műsor kiváló gondnal, csupa újdonságokból van összeállítva. Azon kellemes emlék után, melyet Polgár testvérek Brassóban hátra hagytak, kik tisztelegés társulathoz illően jöttek s távoztak, — mindenkit a legnagyobb megelégedéssel töltve el, remélhetjük, hogy csak 12 előadásra tervezett itt működésének sikerül a t. közönség szíves pártfogását megnyerni.

Halálozás. Hellwig Sámuel sörfőzőt, városunk egyik derék, tisztességes és józan gondolkodású szász polgárát súlyos csapás érte. Neje kétszeri szélhűdés következtében elhunyt. Temetése f. hó 21-én nagy részvéttel ment végbe.

Német színészet. A helyben működő Rémay féle német színtársulatnak hátat fordított a szerencse. Az ez idő szerinti directrice jónak látta kerekét oldani s a társulat tagjait adósságaikkal együtt itt hagyni. Szegények! Csak hogy a Kr. Ztg., szokás szerint, csufol viseli magát szegény színészekkel is szemben. Eddig az égis magasztalta őket, most hogy tönkre mentek, azzal áll elő: jobb erőnek kellene lenni. Hogy fér ez össze? Ha nem játszottak neki elég jól, miért zengett róluk dicshymnusokat?

Kereskedelmi szerződés Romániával. A szerződési tárgyalások a román király képviselőivel 19-én kezdetüket vették a bécsi külügyi hivatalban. A tanácskozásokat, melyek 19-én csak rövid ideig tartottak, 20-án folytatták.

Templomrablás. A kövesdi templomot 19-én kirabolták. A rablók feltörték egyik templomablak rácszatát és a sekrestyén át hatoltak a templomba, a honnan mindent a mit lehetett, elvittek. Az elrablott kilencz egyházi szerelvény között van az az ereklye is, melyet Széchenyi Imre gróf berlini nagykövet hozott Rómából.

A román hadügyminiszter, valószínűleg e hét végén, Livadiába utazik, hogy a czárt a király és román kormány nevében üdvözlje.

Agyonlőtte az édes apját Szászfalván egy Togyer Juon nevű oláh legény, a ki csak pár hete került haza a brassói katonai kórházból. Az összeesztendő az apa azon kívánsága okozta, hogy a fiu ne járjon azután a leány után a kit ő (az apa) akar feleségül venni. A fiu ellenkezett, mire az apa pofon ütötte. Éktelen dühében erre pisztolyát ragadta elő a legény, s föbe lötte az apát. — Érdekes, hogy a falu nepe mind a fiu pártján van, s elszöktették. A kiküldött csendőrök mindaddig nem tudtak nyomában akadni.

Öngyilkos fiatal leány. S.-A.-Ujhelyen f. hó 14-én nagy részvéttel temettek el egy 19 éves kedves, szép leányt, Gálos Irént. A leány Fekete János nevű rokonánál tartózkodott, hol a legszeretetteljesebb bánásmódban részesült. Egy idő óta azonban szívén valami bu rágódott s hiába voltak a gyöngéd vigasztaló szavak, a minden kellemekkel megáldott fiatal leány f. hó 13-án öngyilkossá lett.

Tánczvigalom. Fiedler Ferencz jóhírnévnek örvendő táncztanító a lejárt tanfolyam záradékaul f. évi április 27-én a „Nr. 1.” szálloda nagytermében igen szépnek ígérkező zártkörű tánczvigalmat rendez. Eddigi estélyeinek sikere biztosíték az iránt, hogy ez is sikerülend. Ajánljuk a t. közönség szíves figyelmébe!

Pozsonyban vasárnap délután nagy égi háboru és jégeső volt, mely utóbbi sok kárt tett a virágzásban levő gyümölcsfákban.

Halálos ítélet. Győrfi Katona Gábor napszámos Miskolczon meggyilkolta unokaöccsét, Győrfi Mihályt és öt forintot elrabolt tőle. A miskolci törvényszék a gyilkost kötél általi halálra ítélte és a kir. tábla helybenhagyta ez ítéletet.

A szultán és a montenegrói fejedelem. A szultán Nikita montenegrói fejedelemnek a Nisan-Imtiaz-rendjelet adományozta. A fejedelem táviratilag mondott ezért köszönetet, mire a szultán szintén táviratilag kifejezte megelégedését a felett, hogy alkalma volt a fejedelem iránti nagyrabecsülésének tanujelét adni és hozzátette, hogy a rend jelvényeit legközelebb egyik főhadsegédje fogja átadni a fejedelemnek.

Beperelt király. Lajos bajor király, illetve a czivilizista ellen a müncheni polgári törvényszéknél több per indított. Az első keresetet Schneegans Lajos író adta be, ki a király megbízásából több szindarabot írt s 1700 márkát követel. A második kereset már 175,000 márkáról szól s eddig egy millióra megy a beperelt követelések összege. Híre jár, hogy Ferencz József király ő felsége legutóbbi müncheni útja Lajos király adósságainak rendezésével állt összeköttetésben. A király betegségeiről terjesztett híreket teljesen alaptalanoknak mondják.

Bolgár tiszt mint szerb kém. A Batzete bolgár hadnagy ellen folyó perben Mihály, az egykori szerb metropolita is kompromittálva van. A vizsgálat kiderítette, hogy a jelenleg Oroszországban időző ex-metropolita összeköttetésben állott nemcsak Batzete hadnaggyal, hanem a kémek egész csoportjával.

A kolera. Brindisiben 18-iki déltől 19-én délig három ember betegedett meg kolerában. A korábban megbetegedettek közül ketten meghaltak. A legújabb egészségügyi hírek Felső-Olaszországból igen kedvezőtlenül hangzanak. Szörványos koleraesetek naponkint fordulnak elő Padnuban, Velenczében, sőt Milanó környékén is fordultak elő halálos kimenetelű gyanus esetek.

Az oltárnál agyonlőtt püspök. Madridban a székesegyházban 18-án, midőn a püspök misézett, egy lelkes háromszor sütötte el fegyverét a főpapra. A püspök a második lövés után halva rogyott össze. A gyilkost sikerült elfogni.

Nagy tűz Oroszországban. Belyz városban (a szmolenszki kormányzóságban) 18-án több száz ház leégett. Hir szerint a tűznek több ember élet is esett áldozatul.

3203 bukás egy negyedév alatt. Hogy az észak-amerikai Egyesült Államokban is válságos a kereskedelem helyzete, legjobban a folyó év első negyedében történt bukások kolosszális számából tűnik ki. Eszerint a mondott idő alatt ott 3203 bukás fordult elő, összesen mintegy 29 millió dollárnyi passzíval.

Törvényszéki csarnok. A brassói kir. törvényszéknél az alább felsorolt *nyilvános bűnügyi végtér-gyalások* tüzetek ki: 1886. április 28-ára Kurusz Gábor ellen gyilkossági kísérletért; Tobu Serbán Zsuzsanna alias Netelke ellen lopásért; Orbán Mihály ellen súlyos testisértésért, halálos kimenetellel; Muntean Nicolae ellen lopásért. Ápril 30-ára Juon Popp George és társai ellen súlyos testi sértésért.

A közönség köréből.)*

»A növényrostanyagok (cellulose)

mivolta, szeszgyártásra alkalmas voltának felfedezése és feldolgozásának műszaki ismeretei;“

valamint

»100 tényleírasminta

a szeszadó iránt fennálló törvények és szabályok ellen felmerülhető kihágások megállapításához, tekintettel az 1884. évi XXI. törv.-cikk-re is“

című két munka hat hónapnál több idő óta nálunk készen áll kinyomtatva, s minthogy szerzője s kiadója ismételt felhívásunk daczára sem váltotta ki a kész munkát, kénytelenek vagyunk a nyomdaköltség összegét kikapandó, a teljesen kész

600 példányt összesen s egyenként is elárusítani.

Ezen művek különösen a pénzügyi szakba vágó egyének s első sorban a pénzügy-, vám- s adóörsegek számára bir felette nagy fontossággal, miért is ez uton hozzuk a mű elárusítását nyilvánosságra.

Egy példány ára 40 kr.

Szíves ajánlatok intézendők

Alexi könyvnyomdájába
Brassó, Színház-utca 95.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményekért nem vállal elölősséget a szerk.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szerényi József.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

HIRDETMÉNYEK.

Utolsó hét!

Huzás

szombaton, f. április 24-én este

KINCSEM-sorsjegy

drbja 1 forint o. é.

11 drb 10 frt, 6 drb 5 frt 50 kr.

Főnyeremény 50.000 frt., 10.000, 5000.
1 à 3000, 2000, 1000, 2 à 500, 10 à
100, 20 à 50, 50 à 20, 300 à 10, és
4400 à 5 frt.

Az összes nyeremények 20% adólevonás-
sal készpénzben kifizettetnek.

Hitelsorsjegy-igérvények

darabja 4 frt 75 kr.

Huzás május 1-én:

Főnyeremény 150.000 frt, 30.000, 15.000,
2 à 5000, 2 à 2000, 2 à 1500, 4 à 1000,
36 à 400, 1851 à 200 frt.

Május 1-én:

Olasz vörös-kereszt

sorsjegy.

Főnyeremény 150.000 frank, 200.000 frk.
és 500.000 frank.

Mindezen sorsjegyeket melegen ajánlja

Adler L. Jakab

váltóüzlete

(163) 1—2

Brassóban, főpiacz, virág-sor.

Szám 42.—1886.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881.
évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezen-
nel közhírré teszi, hogy a segesvári kir.
járásbiróság 226./1885. számú végzése
által ugyan segesvári *Schiroky Károly*
és társai javára segesvári *Ernst Pál* épí-
tőmester ellen 630 frt tőke, ennek 1885.
évi február hó 24-ik napjától számítható
6% kamatai és eddig összesen 29 frt 25
kr perköltség követelés erejéig elrendelt
kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság
lefoglalt és 919 frt 78 kr-ra becsült téglagép,
házi butorok, komlószárazasztók, gaz-
dasági eszközök, faneműek, hordók, ács-
munka eszközök, konyhaszerek, és téglák-
ból álló ingóságok nyilvános árverés ut-
ján eladatnak.

Mely árverésnek a 82./1886. számú
kiküldést rendelő végzés folytán a helyszí-
nén, vagyis Segesvárt az alperes udvarán
29 házszám alatt leendő eszközölésére 1886.
évi április hó 27-ik napjának délelőtti 9
órása határidőül kitűztetik és ahhoz a venni
szándékozók ezennel oly megjegyzéssel
hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok
ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz.
107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek
becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára
az 1881 évi LX. törv. cz. 108. §-ában
megállapított feltételek szerint lesz kifi-
zetendő.

Segesvár, 1886. április hó 10-én.

Graef János,

(161) 1—1

kir. b. végrehajtó.

Szám b216./1885. tlkv.

(155) 1—1

Árverési hirdetmény.

A medgyesi kir. járásbiróság, mint
telekkönyvi hatóság részéről közhírré té-
tetik, miszerint medgyesi ügyvéd *Zintz*
Gusztáv végrehajtónak *Schuster Johann*
végrehajtást szenvedett ellen 27 frt 59
kr tőke hátralék, ennek 1885. évi augusz-
tus 23-tól járó 6% kamata és 9 frt 55
kr ezen kérvényért megállapított költsé-
gek behajtása iránti végrehajtási ügyében
az erzsébetvárosi kir. törvényszék terüle-
tén levő Szász-Ivánfalva községi 587. szá-
mu telekjegyzőkönyvben A + 1. rendszám
alatt Liess Johann, Schuster Johann és
Wagner András tulajdonul föl vett és
15 frtra becsült, továbbá a szász-ivánfalvi
250. számú telekjegyzőkönyvben A +
3—5, 8, 11—14, 17, 18, 21, 25—28.
rendszámok alatt Schuster Johann és neje
Schuster szül. Uulch Regina tulajdonul
fölvett 681 frtra becsült ingatlanságra az
árverezés elrendeltetik, és annak megtar-
tására határidőül 1886. évi május hó
4-én délelőtti 9 órája Szász-Ivánfalván a
községi házhoz kitűztetik.

Kikiáltási ár, a bírói kiküldött által
az adóbizonyítvány alapján minden te-
lekkönyvi test után külön megállapítandó.

becsár, azonban az eladás a becsáron alól
is megtörténni fog.

Az árverezni kívánók — végrehaj-
tató kivételével — tartoznak az egyen-
ként kikiáltandó ingatlanok becsárának
10%-át készpénzben, vagy óvadékképes
papirban a kiküldött kezéhez letenni,
avagy pedig annak a bíróságnál bírói le-
tétbe történt előleges elhelyezéséről kiál-
tított letéti elismervényt átszolgáltatni.

Medgyes, 1886. január 26-án.

A kir. járásbiróság m. tlkvi hatóság.

Szám 5218./1885. tlkv.

(154) 1—1

Árverési hirdetmény.

A medgyesi királyi járásbiróság mint
telekkönyvi hatóság részéről közhírré té-
tetik, miszerint *Rampelt Johann* végre-
hajtónak *Pokurár Juon* végrehajtást
szenvetett elleni 111 frt 90 kr tőke, en-
nek 1883. évi január 1-től járó 8% ka-
matja és 25 frt 18 kr eddigi és 9 frt
55 kr ezen kérvényért megállapított költsé-
gek behajtása iránti végrehajtási ügyé-
ben, az erzsébetvárosi kir. törvényszék
területén levő Paratáj községi 450. sz. t.-
jegyzőkönyvben A + 1. rendszám alatt
Pokurár Juon, *Pokurár Gligor* és *Poku-
rár Alyim* tulajdonul fölvett 169 frtra
becsült; továbbá a paratéji 10. számú
telekjegyzőkönyvben A + 1—14. rend-
szám alatt *Pokurár Juon* tulajdonul föl-
vett 170 frtra becsült ingatlanságra, az
árverés elrendeltetik és annak megtar-
tására határidőül 1886 május hó 5-én délelőtti
9 órája Paratéjén a község házához ki-
hirdettetik.

Kikiáltási ár, a bírói kiküldött által
az adóbizonyítvány alapján minden telek-
könyvi test után külön megállapítandó
becsár, azonban az eladás a becsáron
alól is megtörténni fog.

Az árverezni kívánók — végrehaj-
tató kivételével — tartoznak az egyen-
ként kikiáltandó ingatlanok becsárának
10%-át készpénzben, vagy óvadékképes
papirban a kiküldött kezéhez bánatpén-
zül letenni, avagy annak a bíróságnál
bírói letétben történt előleges elhelyezé-
séről kiállított letéti elismervényt átszol-
gáltatni.

Medgyes, 1886. január 26-án.

A kir. járásbiróság m. tlkvi hatóság.

Hirdetmény.

Brassói kereskedő Weisz Adolf csőd-
tömegéhez tartozó árutár és felszerelése-
inek eladása a hitelező választmány által
elhatározatván, felhívom a venni szán-
dekozókat, hogy az árutár és felszerelé-
sei tekintetében, — melyek összesen
8947 frt 72 kr-ra vannak becsülve, — az
egészre vonatkozó zárt ajánlataikat a
vételárképpen ajánlt összeg 10%-nyi bá-
natpénzével ellátva, hozzám alólirotthoz
folyó hó 30-ika déli 12 óráig adják be.

Az ajánlatok folyó április hó 30-án
délutáni 3 órakor Mayer József ügyvéd
és hitelező választmányi elnök ur ügy-
védi irodájában fognak nyilvánosan fel-
bontatni és a választmány fenntartja jo-
gát az ajánlatok el- vagy el nem foga-
dása iránt határozni, ezen határozat azon-
ban az ajánlatok felbontásától számítható
3 nap alatt meghozandó.

Sem a hitelezők, sem a hitelező vá-
lasztmány az eladandó ingók értéke iránt
felelősséget nem vállalnak.

A csődletár alólirottál betekinthe-
tő.

Brassó, 1886. április hó 13-án.

(157) 3—3.

Dr. Weiss Ignác,

tömeggondnok.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

Kovácsnai és Keresztesy NŐI DIVAT- és KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

Brassó, főtér

ajánlják dusan ellátott bel- és külföldi gyapju-, selyem-, bársony divat-
ruhakelmék, mosó creton és Toillek, szalmakalap, valamint minden hozzá-
tartozó diszek, továbbá nap- és esőernyő raktárukat

a tavaszi és nyári évadra.

Megrendeléseket elfogadnak menyasszonyi és séta-háziruhák, eső-
és porköpeny, felsők, mantillok készítésére
pontos kiszolgáltat és jutányos árak mellett.

2 Minták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Új ruharaktár.

Van szerencsém ezennel tiszteletteljesen tudatni a nagyér-
demű közönséggel, hogy

B. SCHWARZE

név alatt Klastrom-utca 11. sz. új férfi-ruhatüzletet nyitottam,
melynek vezetését férjem, A. Schwarze-ra ruháztam, ki mint az
eddigi A. Schwarze és Bartha czég főnöke már szerencsés volt
a n. é. közönség nagybecsű bizalmát birni.

Azon kellemes helyzetben vagyok, hogy olcsó árak mellett
kittinő minőségű árut szolgáltatathatok s így bátorodom kérni a
n. é. közönség bizalmát férjem részére továbbra is, melyet kiér-
demelni főtörekvésünk lesz.

Kiváló tisztelettel

Schwarze Brigitta.

(151) 2—3

Mindenféle ruha- és kalapdiszek legújabb divat szerint.

Laskai Árpád

(124) 6 20

NŐI DIVAT- és KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó virág-sor, 323. sz. a.)

ajánlja a t. cz. közönségnek a

tavaszi és nyári évadra

ujjonnan berendezett üzletét, ugymint: Divatszövetekben,
fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem-
és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok,
oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, kesz-
tyűk stb. a legjutányosabb árak mellett.

Felsők és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készítenek.

Nagy raktár férfi- és női fehérneműekben.

Elismerési oklevél,

1873.

Bécsi világkiállítás

BEER J. unokaöcscse

butorgyári raktára

Brassó, nagy-utca 526. sz.

ajánlja gazdagon felszerelt raktárát ki-
zárólag jól, rendesen s gondosan dolgo-
zott butorokban a legolcsóbb árak s biz-
tos kezeség mellett.

Ugyanitt dílofa s egyéb tönkök vá-
sároltatnak. (87)14—20

Huzás már Szombaton.

Kincsem 1 sorsjegy 11 csak 10

Főnyeremény készpénzben

50.000 ft

10.000 ft, 5000 ft 20% lev. || 4788 pénznyeremény.

A magyar lovar-egylet sorsjegy-irodája: Budapest, vaczi-utca 6. sz.